

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้มสะสมงานการปฏิบัติการพยาบาล ต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โดยเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังได้รับการสอน และเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้มสะสมงานการปฏิบัติการพยาบาลกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ซึ่งได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มทดลองแบบมีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนและหลังทำการสอน (Pretest – Posttest Control Group Design)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ตอนที่ 1 ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง หลังการทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นของผู้ช่วยวิจัยและความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลหลังการสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้มสะสมงานการปฏิบัติการพยาบาล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง
หลังการทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษา
พยาบาลแยกตามลักษณะปัญหาระหว่างก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
กลุ่มควบคุม				
ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกด้าน	47.53	พอใช้	47.96	พอใช้
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล	20.30	พอใช้	20.83	พอใช้
ด้านการบริหารการพยาบาล	18.56	พอใช้	18.40	พอใช้
ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่	8.66	ต้องปรับปรุง	8.73	ต้องปรับปรุง
กลุ่มทดลอง				
ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกด้าน	44.76	ต้องปรับปรุง	61.00	ดีมาก
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล	19.13	ต้องปรับปรุง	24.63	ดี
ด้านการบริหารการพยาบาล	17.00	พอใช้	24.53	ดีมาก
ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่	8.66	ต้องปรับปรุง	11.83	ดี

คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวม เท่ากับ 76 คะแนน

คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการปฏิบัติการพยาบาล เท่ากับ 32 คะแนน

คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการบริหารการพยาบาล เท่ากับ 28 คะแนน

คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาด้านความรับผิดชอบในหน้าที่ เท่ากับ 16 คะแนน

จากตารางที่ 6 คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษา
พยาบาลกลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการทดลองรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้น
ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่นั้นอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

ส่วนในกลุ่มทดลอง คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกด้าน
และรายด้านก่อนการทดลองอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ยกเว้นด้านการบริหารการพยาบาลนั้นอยู่ใน
ระดับพอใช้ หลังสิ้นสุดการทดลองแล้ว คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล

รวมทุกด้านและรายด้านการบริหารการพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านการปฏิบัติการ
พยาบาลและด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้นอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษา
พยาบาลกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง แยกตามขั้นตอนในการแก้ปัญหาระหว่าง
ก่อนและหลังการทดลอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
กลุ่มควบคุม				
ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล				
รวมทุกขั้นตอน	47.53	พอใช้	47.96	พอใช้
ขั้นรวบรวมข้อมูล	7.56	พอใช้	7.26	พอใช้
ขั้นวินิจฉัยปัญหา	6.93	พอใช้	7.20	พอใช้
ขั้นวางแผนและปฏิบัติการ	17.26	ต้องปรับปรุง	18.20	พอใช้
ขั้นประเมินผล	15.76	พอใช้	15.30	พอใช้
กลุ่มทดลอง				
ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล				
รวมทุกขั้นตอน	44.76	ต้องปรับปรุง	61.00	ดีมาก
ขั้นรวบรวมข้อมูล	6.73	ต้องปรับปรุง	8.83	ดี
ขั้นวินิจฉัยปัญหา	6.63	พอใช้	8.96	ดีมาก
ขั้นวางแผนและปฏิบัติการ	17.00	ต้องปรับปรุง	24.23	ดีมาก
ขั้นประเมินผล	14.40	พอใช้	18.96	ดีมาก

คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกขั้นตอน เท่ากับ 76 คะแนน
คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลขั้นรวบรวมข้อมูล เท่ากับ 12 คะแนน
คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลขั้นวินิจฉัยปัญหา เท่ากับ 11 คะแนน
คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลขั้นวางแผนและปฏิบัติการ เท่ากับ
30 คะแนน
คะแนนเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลขั้นประเมินผล เท่ากับ 23 คะแนน

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล แยกตาม
 ขั้นตอนในการแก้ปัญหาระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม จะ
 เห็นว่าคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลก่อนการทดลองรวมทุกขั้นตอนและ
 รายขั้นตอนอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นขั้นวางแผนและปฏิบัติอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง หลังสิ้นสุด
 การทดลอง ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลก่อนการทดลองรวมทุกขั้นตอนและ
 รายขั้นตอนอยู่ในระดับพอใช้

ส่วนในกลุ่มทดลอง คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลก่อนการ
 ทดลองรวมทุกขั้นตอนและรายขั้นตอนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ยกเว้นขั้นการวินิจฉัยปัญหาอยู่
 ในระดับพอใช้ หลังสิ้นสุดการทดลอง ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลก่อนการ
 ทดลองรวมทุกขั้นตอนและรายขั้นตอนอยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นขั้นรวบรวมข้อมูลอยู่ในระดับดี

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
ของนักศึกษาพยาบาล แยกตามลักษณะปัญหาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ระหว่างก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	$\bar{X}$	S.D.	t	$\bar{X}$	S.D.	t
ความสามารถรวมทุกด้าน						
หลังการทดลอง	61.00	3.29	25.69*	47.96	3.98	0.36
ก่อนการทดลอง	44.76	3.77		47.53	7.32	
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล						
หลังการทดลอง	24.63	1.73	14.84*	20.83	2.45	0.75
ก่อนการทดลอง	19.13	2.16		20.30	3.95	
ด้านการบริหาร						
หลังการทดลอง	24.53	2.01	16.68*	18.40	2.69	0.28
ก่อนการทดลอง	17.00	2.57		18.56	2.88	
ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่						
หลังการทดลอง	11.83	1.26	12.10*	8.73	1.91	0.14
ก่อนการทดลอง	8.63	1.29		8.66	1.90	

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลกลุ่ม
ทดลอง แยกตามลักษณะปัญหา ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาสูง
กว่าก่อนทดลองในทุกลักษณะปัญหา และคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็น 4.30 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลอง
ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่ม
ควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการ
พยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็น
0.05 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลอง

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรองคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ
นักศึกษาพยาบาล แยกตามลักษณะปัญหา ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ค่าเฉลี่ยรองคะแนนความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	S.D.	t	$\bar{X}$	S.D.	t
ความสามารถรวมทุกด้าน						
กลุ่มทดลอง	44.76	3.77	1.84	61.00	3.29	13.81*
กลุ่มควบคุม	47.53	7.32		47.96	3.98	
ปัญหาด้านการปฏิบัติการพยาบาล						
กลุ่มทดลอง	19.13	2.16	1.42	24.63	1.73	6.94*
กลุ่มควบคุม	20.30	3.95		20.83	2.45	
ปัญหาทางการบริหาร						
กลุ่มทดลอง	17.00	2.57	2.22*	24.53	2.01	9.98*
กลุ่มควบคุม	18.56	2.88		18.40	2.69	
ปัญหาด้านความรับผิดชอบในหน้าที่						
กลุ่มทดลอง	8.63	1.29	0.08	11.83	1.29	7.42*
กลุ่มควบคุม	8.66	1.90		8.73	1.91	

*p < .05

จากตารางที่ 9 คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกด้านและรายด้านก่อนการทดลอง ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการบริหาร การพยาบาล ซึ่งกลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการทดลอง คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกด้านและรายด้านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกลักษณะปัญหา

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ
นักศึกษาพยาบาล แยกตามขั้นตอนในการแก้ปัญหา ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	S.D.	t	$\bar{X}$	S.D.	t
ความสามารถรวมทุกขั้นตอน						
กลุ่มทดลอง	44.76	3.77	1.84	61.00	3.29	13.81*
กลุ่มควบคุม	47.53	7.32		47.96	3.98	
ขั้นรวบรวมข้อมูล						
กลุ่มทดลอง	6.73	1.04	2.52*	8.83	1.08	4.37*
กลุ่มควบคุม	7.56	1.47		7.26	1.63	
ขั้นวินิจฉัยปัญหา						
กลุ่มทดลอง	6.63	1.29	0.79	8.96	1.06	5.50*
กลุ่มควบคุม	6.93	1.61		7.20	1.40	
ขั้นวางแผนและปฏิบัติการ						
กลุ่มทดลอง	17.00	2.47	0.38	24.23	1.87	10.79*
กลุ่มควบคุม	17.26	3.00		18.20	2.42	
ขั้นประเมินผล						
กลุ่มทดลอง	14.40	1.38	2.49*	18.96	1.12	9.74*
กลุ่มควบคุม	15.76	2.67		15.80	1.72	

*p < .05

จากตารางที่ 10 คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม รวมทั้งขั้นตอนและรายขั้นตอนก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน ยกเว้นขั้นรวบรวม
ข้อมูลและขั้นการประเมินผลที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 หลังการทดลอง คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทั้งขั้น
ตอนและรายขั้นตอนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
ของนักศึกษาพยาบาล แยกตามขั้นตอนในการแก้ปัญหา ในกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมระหว่างก่อนการทดลอง และ หลังการทดลอง

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	$\bar{X}$	S.D.	t	$\bar{X}$	S.D.	t
ความสามารถรวมทุกขั้นตอน						
หลังการทดลอง	61.00	3.29	25.69*	47.96	3.98	0.36
ก่อนการทดลอง	44.76	3.77		47.53	7.32	
ชั้นรวบรวมข้อมูล						
หลังการทดลอง	8.83	1.08	10.52*	7.26	1.63	0.89
ก่อนการทดลอง	6.73	1.04		7.56	1.47	
ชั้นวินิจฉัยปัญหา						
หลังการทดลอง	8.96	1.06	8.43*	7.20	1.40	0.83
ก่อนการทดลอง	6.63	1.29		6.93	1.61	
ชั้นวางแผนและปฏิบัติการ						
หลังการทดลอง	24.23	1.87	16.20*	18.20	2.40	1.41
ก่อนการทดลอง	17.00	2.47		17.26	3.00	
ชั้นประเมินผล						
หลังการทดลอง	18.96	1.12	14.41*	15.30	1.72	0.86
ก่อนการทดลอง	14.40	1.38		15.76	2.67	

*p < .05

จากตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกขั้นตอนและราย
ขั้นตอนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนทดลองในทุก
ขั้นตอนการแก้ปัญหา และคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลหลังการทดลอง
สูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็น 4.04 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลอง

ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลรวมทุกขั้นตอนและ
รายขั้นตอนของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดย
คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุมหลัง
การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็น 0.05 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนทดลอง

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นของผู้ช่วยวิจัยและความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลหลัง
การสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้มสะสมงานการปฏิบัติการพยาบาล
จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ช่วยวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้ม
สะสมงานการปฏิบัติการพยาบาล สรุปได้ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของผู้ช่วยวิจัยต่อการการใช้แฟ้มสะสมงานหลังการทดลอง

ความคิดเห็นของผู้ช่วยวิจัย	ความถี่
1. เป็นวิธีการสอนที่ดี และเกิดประโยชน์ทั้งตัวครูผู้สอนและต่อนักศึกษาจริง	6
2. เป็นวิธีการที่สมควรจะนำมาใช้กับการเรียนการสอนในคลินิกมาก	6
3. เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองได้ดีมาก	5
4. ครูคลินิกจะต้องรับผิดชอบงานด้านการพยาบาลในหอผู้ป่วยด้วย บางครั้งก็อาจ ต้องทำหน้าที่ผู้บริหาร ทำให้ไม่มีเวลาดูแลนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง จึงเสนอว่า อาจารย์พยาบาลน่าจะทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่า	1

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าแม้ผู้ช่วยวิจัยส่วนใหญ่จะยอมรับว่า วิธีการสอนโดยใช้แฟ้ม
สะสมงาน เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในคลินิก แต่
ก็มีผู้ช่วยวิจัยบางท่านแสดงความคิดเห็นว่า ครูคลินิกไม่มีเวลาพอที่จะประเมินแฟ้มสะสมงานของ
นักศึกษา เพราะในขณะขึ้นปฏิบัติงานก็มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลผู้ป่วยด้วย บางครั้งก็ต้องทำหน้าที่
ด้านการบริหาร เช่น การประชุมประจำเดือน การทำหน้าที่ผู้ตรวจการพยาบาล เป็นต้น เมื่อเลิก
งานก็ต้องมาทำหน้าที่ประเมินแฟ้มสะสมงานอีก ทำให้เกิดความเหน็ดเหนื่อย ซึ่งก็ได้เสนอแนะมา
ว่าอาจารย์พยาบาลน่าจะเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ จะทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งกว่า

ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนในคลินิกโดยใช้แฟ้ม
สะสมงานการปฏิบัติการพยาบาล สรุปได้ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แฟ้มสะสมงานหลังการทดลอง

ความคิดเห็นของนักศึกษา	ความถี่
1. รู้สึกพึงพอใจกับการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้	29
2. เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	28
3. เมื่อเรียนด้วยวิธีนี้แล้วทำให้รู้สึกว่ามีสมาธิหรือร่าเริง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น	22
4. งานแต่ละชิ้นควรมีเวลาในการสร้างสรรค์ชิ้นงานมากกว่า 1 สัปดาห์ ซึ่งจะทำงานมีคุณภาพดีขึ้น และการสร้างและปรับปรุงงานภายใน 1 สัปดาห์ทำให้เกิดความเมื่อยล้าและทำให้ผลงานออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากนักศึกษามีภาระงานอย่างอื่นด้วย	20
5. รู้สึกมีความภาคภูมิใจในผลงานที่สร้างขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้จัดนิทรรศการแสดงผลงาน	19
6. ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญมากในการกระตุ้นและให้กำลังใจในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในศาสตร์ทางการแพทย์เป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในตัวนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษากล้าที่จะเข้าไปปรึกษา และมีเทคนิคในการกระตุ้นให้นักศึกษาปรับปรุงแก้ไขชิ้นงาน ซึ่งจะช่วยให้มีกำลังใจในการปรับปรุงชิ้นงาน และสร้างแฟ้มสะสมงานต่อไปจนจบกระบวนการ	15
7. มีความรู้สึกที่ดีกับการที่สามารถสร้างผลงานได้อย่างอิสระ	6
8. รู้สึกเหน็ดเหนื่อยมากกับการเรียนด้วยวิธีนี้	1

จากตารางที่ 13 สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และรู้สึกว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์รายวิชาการฝึกเสริมประสบการณ์ การพยาบาล โดยเฉพาะบางคนเขียนมาสรุปถึงสิ่งที่ได้จากการเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมงานว่า "มีความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลมากขึ้น" หรือ "เมื่อเรียนด้วยวิธีนี้แล้วทำให้มองปัญหาได้ในมุมมองที่กว้างขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการบริหารการพยาบาลที่แต่ก่อนเคยตนเองไม่ค่อยมองเห็นความสำคัญ " เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นักศึกษาหลายคนเขียนว่า " รู้สึกว่าการเรียนวิธีนี้ ต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก บางครั้งก็รู้สึกเหนื่อย แต่ก็รู้สึกว่าคุณค่า " ซึ่งก็มีอยู่ 1 คน ที่แสดงความคิดเห็นว่า รู้สึกเหนื่อยเกินไป ความคิดเห็นของนักศึกษาที่น่าสนใจข้อหนึ่งก็คือ นักศึกษามีความเห็นว่าคุณครูคณิกที่จะทำหน้าที่

สอนโดยใช้แฟ้มสะสมงานควรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ทั้งศาสตร์ทางการแพทย์และมีความเข้าใจ และเอื้ออาทรต่อนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบได้โดยง่าย และมีเทคนิควิธีการในการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาร่างแฟ้มไปจนจบกระบวนการ นักศึกษาบางคนพูดว่า "ที่ดิฉันสามารถสร้างแฟ้มสะสมงานได้ขนาดนี้ เพราะมีอาจารย์คอยให้กำลังใจและเป็นพี่ปรึกษาที่คอยอยู่ตลอดเวลา "

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย